పోనీ తిను

కళ్ళు ఎవర్ని చూస్తున్నాయో! ఎందుకు చూస్తున్నాయో! రెప్పలు ఎత్తుతున్నాది దించుతున్నాది. నల్లగుడ్లు జీడిగింజల్లాగున్నాయి. తుమ్మెదల్లా పొడుసూ చూస్తున్నాయి. కదలదు. పిలిస్తే పలకదు. డిపార్టుమెంటల్ స్టోర్సు షటర్సు పక్కనే షట్టరుని అనుకుని మొజాయిక్కు మెట్టుమీద, మొజాయిక్కు పోర్టికో క్రింద చాచుకుని స్వతంత్రంగా పడుకుంది. ఎవత్తో కాదు. మీరంతా ఎరుగుదురు—గుడిసేటు గున్నమ్మ.

షాపులన్నీ తెరిచేవేళ అవుతున్నాది. ఎండ తూర్పు నించి వ్యాపిస్తున్నాది. మేడల చివరు ఎండలో ఎర్రగా మెరుస్తున్నాయి.

పాచిపని చేసే పనిమనిషి మూడుసార్లు వచ్చివెళ్ళింది. గున్నమ్మ లేవలేదు. పని మనిషి బాల్చీ, చీపురు, ముగ్గు డబ్బా పట్టుకొని షాపుకు వెళ్ళి మెట్లు తుడుస్తుంది. కడుగుతుంది. కల్లాపు జల్లుతుంది. ముగ్గు పెట్టి వెళుతుంది.

"నెగు" అని పాచిపని మనిషి గట్టిగా అరిచింది. అరుపులకే గున్నమ్మ లేచే స్థితిలో లేదు.

"బారెడు పొద్దెక్కిందది!" అని ఇంకా బిగ్గరగా అరిచింది. గున్నమ్మ వినిపించుకోలేదు. కాళ్ళూ, చేతులూ ఎక్కడా కదలటంలేదు. కంటి పాపలు మాత్రం కదులుతున్నాయి. అటూయిటూ చూస్తున్నాయి.

"మంచి చోటే ఒచ్చి పడ్డాది....ముసలమ్మా నెగు" అని చెంబులో నీళ్ళు మొహం మీద జల్లింది. నీళ్ళు గున్నమ్మ మొహంమీద, బట్టమీద, అరుగునిండా పడ్డాయి. గున్నమ్మ కదలలేదు. అది ఎలాగ పడుకున్నది అలాగే పడుకుంది.

"నీ కిలా కాదు" అని చీపురుతో రెండు పోట్లు పొడిచింది. గున్నమ్మలో చలనం లేదు. అది ఈ లోకంలో ఉన్నట్లు లేదు. అపస్మారకంలోకి పోయినట్టే ఉంది.

"ఇంక నావల్ల కాదు" అనుకొంది పాచి పనిమనిషి.

"అది ఇంతేం నేస్తుంది" అన్నాడు రోడ్డు తుడుస్తున్న మునిసిపల్ పనివాడు.

"నాయన్నాయన, కొంచెం దాన్ని నెగ్గొట్టుదూ" అన్నది పాచిది.

"కనబడ్డంలేదా? రోగం ముంచు కొచ్చేసింది. అలాగొగ్గి ఆళ్లే సూసుకుంటారు" అన్నాడు మునిసిపల్ పనివాడు.

నిన్న మొన్నటి దాకా గున్నమ్మ ముచ్చటగా ఉండేది. వయసులో ఎవరైనా గువ్వలా గుంటారు. గున్నమ్మ అరవై యేళ్ళు పైబడ్డా గువ్వ లాగే ఉంది.

ఆర్నెల్ల క్రితం ఊళ్లో పోలీసు పెద్దలు వ్యభిచార గృహాలమీద దాడి జరిపినప్పుడు పాతికమంది పడుచులతో పాటు గున్నమ్మా పట్టు బడ్డది. మేజిస్ట్రేటు ఏభై రూపాయలు జరిమానా వేస్తే ఎడంచేత్తో పారే సింది!

దాని సంపాదన అంతా యింతా కాదు. అరవై యేళ్ళదీ పాతికేళ్ళ పడుచులా తయారయేది. పాతికేళ్ళ ఈడు కుర్రాళ్ళు ఎగాదిగా చూసేవారు. ఎవర్ని పిలవాలో, ఎప్పుడు పిలవాలో, ఎక్కడ పిలవాలో, ఎలాగ పిల వాలో దానికి తెలుసు. అది ముసల్దో, ముతకదో కనపడేది కాదు. గున్నమ్మ పిలిచిందా గుడిసెలోకి దూరవలసిందే!

గున్నమ్మ గురించి చెప్పాలంటే బుచ్చిబాబు మాట చెప్పేయ్యాలి. వో సాయింకాలం - రెండేళ్ళక్రితం బుచ్చిబాబుని గున్నమ్మ గుడిసెలోకి ఈడ్చుకు పోయింది. కళ్ళు పొరలుకమ్మి బుచ్చిబాబు దానివెంట గుడిసెలో దూరి పోయాడు! అందరికీ తెలిసిపోయింది. వీధిని పడిపోయాడు. తాగుబోతులకీ, వ్యభిచారులకీ సిగ్గా, లజ్జా? ఇహ్హిహ్హి, అని నవ్వేశాడు. ఆ బుచ్చిబాబే ఇప్పుడు మన పట్టణానికి ఛైర్మన్! ఏమిటీ అని అడక్కండి. అదంతే!

అలాంటి గున్నమ్మ ఒక్క నెల రోజుల్లో అర్చుకుపోయింది. వయస్సు బైటకొచ్చేసింది. మంచం పట్టేసింది. మరి గడప దాటలేదు. ఏ జబ్బు ప్రవేశించిందో కాలూ చెయ్యీ కట్టి పడేసింది.

అంతకుముందు రోజు సాయంకాలం టీ నీళ్ళు తెప్పించుకు తాగింది. గుడిసెలోనే పడుకుంది. తెల్లారి చూస్తే డిపార్టుమెంటల్ స్టోర్సు మెట్టుమీద పడి ఉంది.

జనం ఆగిపోతూ వచ్చారు. వాళ్ళకి అక్కరలేంది లేదు.

పద్దుల గుమాస్తాగారు- అదే పెద్ద గుమాస్తాగారు తాళాలు పట్టుకు వచ్చారు. షాపు తెరవాలి. అడ్డంగా గున్నమ్మ పడుకుని ఉంది. షట్టరుని అనుకొని బోర చాచుకొని శవంలా పడుకుంది. షట్టరు తాళంకప్ప దాని తల దగ్గరుంది.

చాలా షాపులు తెరిచేశారు. కొందరు తెరుస్తున్నారు. మేడ చివరి భాగాన్ని ఎండ తెల్లబడి కళ్ళల్లో పడుతున్నాది. సేల్సు అమ్మాయిలు, అబ్బాయిలు వచ్చేశారు. అంతా ముసిల్దాన్ని లెమ్మని కేకలు వేశారు.

అది ఈ లోకంలో ఉందో లేదో అపస్మారంలో ఉన్నట్టే ఉంది. కాళ్ళూ, చేతులూ ఏ మాత్రం కదలడంలేదు. కళ్ళు మాత్రం తెరుస్తున్నాది, మూస్తున్నాది. నల్లగుడ్లు కుంకుడు గింజల్లా అటూ యిటూ కదులుతున్నాయి. వెతుకుతున్నట్లు చూస్తున్నాయి. ఎవరిచేతనైనా గున్నమ్మని ఎత్తి తీయించవలసిందే. తనంత తాను లేవదు.

"మునిసిపల్ పనివాళ్లు ఉంటారు. వాళ్ళని తీసుకురండి. వాళ్ళకి టీ నీళ్ళకిచ్చేద్దాం" అన్నారు తెగించి పద్దుల గుమాస్తాగారు. జనం ఊరుకోరు.

"పద్దుల గుమాస్తాగారు చెప్పేరు. అలాగ్గా చెయ్యండి" అన్నారు జనంలోంచి ఎవరో.

"ఎవరా మాట అన్నది?" అంటూ కోపంతో మండిపడిపోయారు గుమాస్తాగారు. పద్దుల గుమాస్తా అంటే ఆయనకి వల్లమాలిన కోపం. ఊరంతా పద్దుల గుమాస్తాగారని పేరు పెట్టేశారు. ఆ మాట అంటే ఆయనకి చిర్ర. ఆయన్ని మేనేజరుని చెయ్యలేదని ఆసలు లోపల ఉన్న మంట.

"పెద్ద గుమాస్తాగారు" అన్నారు మరెవరో.

"అలాగనండి మర్యాద ఇవ్వకపోతే ఎలాగ తగలడను?" అన్నారు గుమాస్తాగారు. మునిసిపల్ పనివాళ్ళు వచ్చారు.

"ఆఁ వచ్చారా? చూడండి. ఆ ముసలమ్మని అక్కణ్ణుంచి లేవనెత్తి కాస్త పక్కగా రోడ్డుమీద పడుకోబెట్టాలి" అన్నారు.

"చావ సిద్ధంగా ఉంది. ఎవరి షాపు ముందు పెట్టేద్దామనుకున్నావు" అని ఎవరో గద్దించారు.

"అలాగేనండి. నాకూ తెలుసు. మా షాపు పక్క కాస్త ఎడంగా పెట్టిస్తాను. సరేనా?" అన్నారు గుమాస్తాగారు.

"చూడండి. ఎక్కడ కొచ్చి తిష్టవేసిందో? ఊళ్ళో ఇంకెక్కడా చోటులేనట్టు. ఇది దానబ్బ సొంతం అయినట్టు!" అన్నారు గుమాస్తాగారు. డిపార్టుమెంటల్ స్టోర్సు చాలా ఖరీదైన సిమెంటు కాంక్రీటు బిల్డింగు. దాని చుట్టూ చుట్టబెట్టి అరుగు ఉంది. ఇలాంటి అసందర్భపు వాళ్ళు జేర కుండా అరుగులకి రంగు రంగుల గాజు పెంకులు సిమెంటులో బిగేయిం చారు. బిల్డింగు చుట్టూ మణుల వడ్డాణంలాగుంటుంది.

అలాంటిది ఈ ముసిలి గున్నమ్మ మొజాయిక్కు మెట్టుమీద మొజాయిక్కు పోర్టికో కింద హాయిగా పడుకుంది. చోటు ప్రశంస్తగా ఉంది. చేరుకుంది.

"ఇంకా ఆలోచిస్తారేం ? తీసి వారగా రోడ్డుమీద పడెయ్యండి" అన్నారు గుమాస్తాగారు. ముసిల్దొకత్తి ముందు కొచ్చింది. గున్నమ్మ ఈడుంది.

"రోడ్డువార ఏల ? కాలవ పూర దానికి గుడిసె ఉంది. దాని గుడి సెలో దాన్ని పడెయ్యండి" అన్నది.

"చెప్పావుకావు ! ఇకనేం. చూపించు ముసలమ్మా దాని గుడి సెక్కడో పడేస్తారు" అన్నారు గుమాస్తాగారు. మునిసిపల్ పనివాళ్ళు ముందుకి రాలేదు. నిలబడి పోయారు. గుమాస్తాగారి నోట్లోంచి పలుకు రాలేదు. అందుకు చూస్తున్నారు.

"వాళ్లకేమిస్తారో చెప్పండి. త్వరగా కానివ్వండి. అది చావ సిద్ధంగా ఉంది" అని వొకరు సలహా ఇచ్చారు.

"ఏం కావాలో మీరే చెప్పండి చెప్పారుకారేం ?" అన్నారు గుమాస్తాగారు.

"ముగ్గురం ఉన్నాం. పదిహేను ఇప్పించండి" అన్నాడో పనివాడు.

"పదిహేనే !" అని కళ్ళు తేలేశారు గుమాస్తాగారు.

"గుడిసేటు గుడిసెలకి ఇక్కణ్ణుంచి దాన్నెత్తుకెళ్లొద్దూ?" అన్నాడు పనివాడు.

"ఆర్రూపాయలిస్తాను, తలో రెండు."

"మావల్లకాదు" అన్నాడు పనివాడు.

"రూపాయి తగ్గేది లేదు" అన్నాడు మరో పనివాడు. పక్క షాపు ఆర్య వైశ్యులవారు గమనిస్తున్నారు. కలుగ జేసుకున్నారు.

"ఏవఁయ్యో. నిన్నటి నుంచి ధనిష్టాపంచకం. తెలిసిందా ? పది రూపాయలిస్తారు పడెయ్యండి" అన్నారు ఆర్యవైశ్యులవారు.

"ప్రొప్రయిటరుగారు ఏవంటారో ! వారి కత్తికి రెండు వేపులా వాడి ఉంటుంది. అంత డబ్బు ఎందుకిచ్చావూ ? అనవచ్చు. వెధవ డబ్బు ఎందుకిచ్చేశావు కావూ అనవొచ్చు. మధ్య నా కొచ్చింది నక్కచావు" అన్నారు గుమాస్తాగారు.

"ఏమీ అందు ధనిష్టాపంచకమయ్యా. ఏమ్రా తీసుకుపోండి పది ఇచ్చేస్తారు" అన్నారు వైశ్యులవారు.

"సరే పదీ ఇస్తాను. నేననలేదు కాని వారన్నారు. వారి మాట ప్రకారం తీసుకుపోయి, ఇక్కడా అక్కడా కాదు. దానికి గుడిసె ఉందిట. ఆ గుడిసెలో పడెయ్యండి" అన్నారు గుమాస్తాగారు. వారి భయం సబబైనదే. డిపార్టుమెంటల్ స్టోర్సు ప్రొప్రయిటర్ శ్రీ జగన్నాధస్వామిగారు పాతికేళ్ళ కుర్రాడు. గుమాస్తాగారికి డెబ్బయ్యోపడి వచ్చింది. ఆయన వయస్సు ఆలోచనకి ఈయన వయస్సు ఆలోచనకి పొసగదు. శ్రీ జగన్నాధస్వామి తండ్రిగారు రంగనాయకులు గారైతే, గుమాస్తా గారెంతంటే అంతా వొప్పుకొనేవారు. మాటకి విలువ ఇచ్చేవారు. ఆయన చచ్చి స్వర్గాన ఉన్నారు. కుర్రకారు పెత్తనం వచ్చిపడ్డది.

ఆ మునిసిపల్ పనివాళ్లు అడుగు వెయ్యలేదు.

"పది రూపాయ లిస్తామంటే తెగులా ? మనిషిని కాస్తదూరం తీసుకెళ్లడానికి" అన్నాడు గుంపులోంచి ఓ న్యాయవాది. న్యాయవాది అంటే ప్లీడరు కాదు. న్యాయం చెపుదామనుకున్నవాడు.

"ఆ పదీ పుచ్చుకొని తమరే పడెయ్యండి. పదిహేనుకి చిల్లిగవ్వ తగ్గం" అన్నాడు పనివాడు.

"చూశారా చూశారా ! వాళ్ళ బుర్ర తిరుగుడు. నెత్తి మీదున్నా యిరా మీకళ్లు" అన్నారు న్యాయవాదిగారు.

"రామాయణంలో పిడకల వేటలా వచ్చిగ వాళ్లు వచ్చినట్లుండరు. సరే త్వరగా తీసుకుపొండి. మీకడిగిన పదిహేనూ ఇస్తారు" అన్నారు ఆర్యవైశ్యుల వారు.

"ఇదిగో వారు చెపుతున్నారు. పదిహేను ఇస్తాను. పడెయ్యండి" అన్నారు పద్దుల గుమాస్తాగారు.

అప్పటికి మునిసిపల్ పని వాళ్ళు మెట్టు దగ్గరకు వెళ్లారు. ముసిల్దాని మొహంలోకి చూశారు.

"ఓరిదితా గుడిసేటు గున్నమ్మ ! ఎలాగై పోయిందో ! ఇంతింత బుగ్గలతో గునగునలాడుతూ ఉండేది" అన్నాడు పనివాడు.

"ఔనో! గున్నమ్మ. ఎప్పుడూ కొప్పుమీద కొప్పంతెత్తు పువ్వులు ముడిచేది" అన్నాడు రెండ్లో పనివాడు.

"దీన్ని ఎలాగ ఎత్తడం?" అన్నాడు మూడో పనివాడు.

"నాబంనేదు. తాటాకు సాప తెప్పించండి" అన్నాడు మూడో పనివాడు.

"ఇప్పుడు చాపెక్కడొస్తుంది? త్వరగా సుళువుచేసి తీసుకుపోండి" అన్నారు వైశ్యులవారు.

"చాప మీద జార్చి ఎత్తుకెళ్లాలి. లేకపోతే ఏళ్లాడిపోతుంది. ఇక్కడ నుంచి కాలవొడ్డుకి ఎళ్ళొద్దా?" మూడో పనివాడు.

"సాప తెప్పించండి" అన్నాడు రెండో పనివాడు. వాళ్ళు మెట్టు దిగి పోయారు.

"ఖర్మ ఖర్మ ! ఒరే సైకిలుమీద గభాల్నవెళ్ళి చాప కొనుక్కురా. తాటాకుల చాప" అని డబ్బులిచ్చి షాపులో కుర్రాణ్ని పంపించాడు గుమాస్తాగారు.

"సిక్క నెల్యమైపోయిండి!" అన్నాడు ఓ రిక్షావాడు.

"గొప్పగా బతికిందిలే. కట్టని కోకనేదు. ఎళ్ళని సినిమానేదు." అన్నాడు మరో రిక్షావాడు.

"ఒట్టినే సినీమాకి ఎళ్ళేదా! ఎళ్ళిందంటే ఎవణ్నో ఒకర్నో ఏసుకొచ్చేది" అన్నాడు మరో రిక్షావాడు.

"ఈఁ" అని పెద్ద మూలుగు ముసలమ్మ మూలిగింది. దాని మొలగుడల్లోంచి నీరుడు కారడం మొదలెట్టింది. మొజాయిక్కు మెట్టుమీంచి దిగి మొజాయిక్కు చప్టామీంచి చిన్న ప్రవాహంకట్టి రోడ్డుమీద పడి కుంచెడు మడుగు కట్టింది.

"ఈఁ" అని గున్నమ్మ పళ్ళు బిగించి పిడికిళ్ళు బిగించి పెద్ద మూలుగుడు మూల్గింది.

"మరణ వేదన" అన్నాడొకడు.

"నారాయణ - నారాయణ" అన్నాడింకొకడు.

"వెళ్ళి దాని చెవుల్లో అను" అన్నాడు మరో ప్రక్కవాడు.

రోడ్డంతా దుర్గంధం వ్యాపించింది.

"చూడు చూడు" అన్నాడు మునిసిపల్ పనివాడు. అంతా పరీక్షగా చూశారు. గున్నమ్మ కళ్ళు చూస్తూనే ఉన్నాయి.

"కళ్ళు నిలబెట్టేసింది" అన్నాది గున్నమ్మ ఈడు ముసలమ్మ.

"గూడొదిలేసింది" అన్నాడు జనంలో తాత్వికుడు.

"అనుకున్నంతా అయింది" అన్నారు ఆర్యవైశ్యులవారు.

"ఏమిటి సాధనం?" అన్నాడు గుమస్తాగారు.

"ఏముంది? అనాధప్రేత సంస్కారం" అని వెళ్లేరు ఆర్యవైశ్యులవారు.

"గూటిలో నిలకేదిరా"

సిన్నన్న.

గూటిల్ల సినబోయెరా"

అని పాడుకుంటూ పోయాడు తాత్వికుడు.

సైకిలు మీద వెళ్ళిన కుర్రవాడు చాప పట్టుకువచ్చాడు.

"నూకలు సెల్లిపోయినాయి. సచ్చింది ఆనాడు పుర్గటాలు సావు సచ్చిందా? సావనేదు." అన్నది గున్నమ్మ ఈడు ముసలమ్మ.

పాతికేళ్ళ క్రితం గున్నమ్మ పురుడురాక రోజుపూట గిలగిల కొట్టు

కుని తెలివి తప్పిపోయింది. ఆస్పత్రికి తీసుకెళితే కడుపుకోసి తల్లినీ బిడ్డనీ వేర్పాటు చేశారు.

అప్పుడు బతికేసింది. ఇప్పుడు డిపార్టుమెంటల్ స్టోర్సు మొజాయిక్కు మెటుమీద మొజాయిక్కు పోర్టికో కింద చచ్చిపోయింది. శవంలా లేనేలేదు. బతికున్నట్టే ఉంది. రెండుకళ్ళు జ్యోతుల్లా వెలుగుతూ రెప్ప వాల్చకుండా చూస్తున్నట్టే ఉన్నాయి.

వార్త వెళ్ళింది. గుడిసెలవాళ్ళు ఊసీశారు. మెయిన్‌రోడ్డు వెనక మురికికాలువ పొడుగునా గుడిసెలే. అందులో వో గుడిసె గున్నమ్మది. గుడిసెలనిండా గులగుల్లాడుతూ - నులక మంచం పగుళ్ళలో నల్లుల్లాగ - గుడిసేట్లే వచ్చిపడ్డారు.

వో నడివయస్సుది గున్న మీదికెళ్ళి పడిపోయి శోకాలు మొదలెట్టింది.

"ఎంత పని చేసినావే గున్నమ్మా. ఇంక మా క్కానబడవే గున్నమ్మ? నీ గుడిసె నీ కుండగా దిక్కుమాలిన చోట సచ్చినావే గున్నమ్మా!" అంటూ రాగం తీసింది. దాని గొంతుకతో కలుపుతూ మరి ముగ్గురు ఏడుపు మొదలెట్టారు. దాంతో గున్నమ్మ చావు-చావు కళ కట్టింది. అదృష్టవంతురాలు గున్నమ్మ ఒంటరిదైనా ఏడ్చేవాళ్ళు ఉన్నారు. మీదపడి ఏడుస్తున్నారు. అందరికీ తలలో నాలుక లాగుండేది. ఉపకారపు బుద్ధితో ఉండేది.

కారొచ్చింది. డిపార్టుమెంటల్ స్టోర్స్ ప్రొప్రయిటరు శ్రీ జగన్నాథస్వామిగారు వచ్చారు. ఆ గందరగోళంలో దిగారు. పద్దుల గుమాస్తాగారు ఎదుటకెళ్ళారు.

"బాబూ కొంప మునిగింది. గుడిసేటు గున్నమ్మట, మన షాపు మెట్టుమీద చచ్చింది!" అని చెప్పారు. శ్రీ జగన్నాథస్వామిగారు దిగి చూశారు. ఆయన మాత్రం ఏమి చేయగలరు?

"గున్నమ్మట ఎవత్తో గున్నమ్మ! మన నెత్తిని చుట్టుకుంది." అన్నారు పద్దుల గుమాస్తాగారు.

గున్నమ్మ! గున్నమ్మని శ్రీ జగన్నాథస్వామిగారు బాగా ఎరుగుదురు. పొద్దున్నే శ్రీ జగన్నాథస్వామిగారి నెత్తిని చుట్టుకొంది.

గున్నమ్మ ఎప్పుడు శ్రీ జగన్నాథస్వామిగారి షాపులోనే బట్టలు కొనుక్కొనేది. కౌంటర్ దగ్గర నిలబడిపోయి వెయ్యి వెటకారాలాడుతూ వెయ్యి బేరాలాడేది. స్వామి మాత్రం ఎప్పుడూ పైసా తగ్గించలేదు. డబ్బు ఇచ్చేసేది. ఒక మాటమాత్రం అని వెళ్ళిపోయేది.

"తగ్గించవా? పో నీను" అనేది. ఎప్పుడూ కొసకామాట అనేది. ఆ కొసమాట శ్రీ జగన్నాథస్వామిగారికి గుర్తుకు వచ్చింది.

"దాన్నవతలికి పంపితే కాని షాపు తెరవలేం" అన్నారు గుమాస్తా గారు.

"ఇంక షాపు ఏం తెరుస్తాం! దీనికోసం షాపు ముయ్యవలసిందే! ఎక్కడా చోటు లేనట్టు ఇక్కడ చచ్చింది!" అన్నారు శ్రీ జగన్నాథ స్వామిగారు.

గున్నమ్మ ఈడు ముసల్ది తోసుకు వచ్చింది.

"చోటు నేకకాదు నెత్తి కొరివి ఎట్టే కొడుకువని ఇక్కడి కొచ్చి చచ్చింది. నువ్వు గున్నమ్మ కొడుకువి. మీ బాబు పెంచినాడు" అన్నాది ముసలమ్మ. ముసలమ్మ ముందుకు వచ్చి చెప్పక ఉండలేక పోయింది. దానికి నిజం తెలుసు. చెప్పేసింది.

శ్రీ జగన్నాథస్వామిగారు నిలువునా నీరైపోయారు.

ఎదురుగా ఉన్నది తన తల్లా? తలకి కొరివిపెట్టే కొడుకని వచ్చిందా?

ముసిల్ది అన్నమాట నిజమే. శ్రీ జగన్నాథస్వామి దత్తుడు. రంగ నాయకులుగారు పిల్లలు లేక ఆస్పత్రిలో నుంచి పురిట గుడ్డుని తెచ్చు కున్నాడు. గున్నమ్మదగ్గరే! గున్నమ్మకి నూరు రూపాయలు, చీరా యిచ్చాడు.

కుల, మత, వర్గ రహిత సమాజం గుడిసేట్ల సంతానం. అందుకే రంగనాయకులుగారు సాభిప్రాయంగా శ్రీ జగన్నాథస్వామి పేరు పెట్టేరు. అటువంటివి ఆమోదించేవాడు దేశంలో ఆ దేముడొక్కడే!

శ్రీ జగన్నాథస్వామికి తాను దత్తుణ్ణని తెలుసు. ఆస్పత్రి నుంచి తెచ్చుకున్నారనీ తెలుసు.

గున్నమ్మ తన తల్లా? తన కొట్టుకి వస్తూనే ఉండేది. గున్నమ్మ కొసమాట గుర్తుకివస్తూ కంపించిపోయాడు.

"తగ్గించవా? పోన్తిను" అంటూ వెళ్లేది!

"పో న్తిను, పో న్తిను!" అతని బుర్ర చుట్టచుట్టేసింది.

గున్నమ్మ అక్కడ చచ్చిపోడానికి రాలేదు! నెత్తిని కొరివిపెట్టే కొడుకని రాలేదు. ఆఖరిసారిగా కొడుకుని చూసుకోడానికి వచ్చింది. బతుకల్లా చూసుకుంటూనే ఉంది. ఆఖరికి చూడకుండా చచ్చిపోయింది.

ఆ కొడుకోసం దానికళ్ళు వెతుక్కుంటూ, వెతుక్కుంటూ నిలబడిపోయాయి. ఆ కళ్ళు కొడుకోసం చూస్తూనే ఉండిపోయాయి, చూస్తూనే ఉన్నాయి.